

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 33.

Vydána dne 30. listopadu 1954.

Cena 50 haléřů.

OBSAH:

52. Zákon, kterým se rozšiřuje působnost státního notářství.

52. Zákon

ze dne 27. října 1954.

kterým se rozšiřuje působnost státního
notářství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Organisace státních notářství.

(¹) Sídla a územní obvody státních notářství (dále jen „notářství“) stanoví ministr spravedlnosti vyhláškou v úředním listě, a to tak, aby se zpravidla shodovaly se sídly a územními obvody okresních národních výborů nebo národních výborů postavených jim na roveň.

(²) Na činnost notářství dohlíží krajská soudní správa.

Rozhodovací činnost.

§ 2.

Notářství provádí řízení o projednání dědictví.

§ 3.

(¹) Notářství přijímá do úschovy peníze, cenné papíry a jiné movité věci, které se hodí k úschově, jestliže podle prohlášení složitěle nelze závazek, jehož předmětem jsou uschovávané věci, splnit z důležitého důvodu (zejména je-li věřitel neznám, nepřítomen nebo v prodlení).

(²) Uložení, které se stalo po právu, má právní následky stanovené v § 317 občanského zákoníka.

(³) Ustanovením odstavce 1. není dotčeno oprávnění a povinnost soudu přijímat peníze a jiné věci do soudní úschovy, jestliže k úschově dochází v souvislosti s jiným řízením, které se vede u soudu nebo které tomuto složení má u soudu následovat.

§ 4.

(¹) Notářství, u něhož jsou staré úschovy, k nimž došlo způsobem uvedeným v § 3 nebo v § 9, vyzve oprávněně vyhláškou, kterou uveřejní na úřední desce, aby do jednoho roku od jejího uveřejnění vykárali své oprávnění. Jestliže oprávnění tak neučiní, prohlásí notářství předměty úschovy za propadlé ve prospěch státu; na to je třeba ve vyhlášce upozornit. Jsou-li známy osoby, které předmět úschovy složily anebo pro něž tyto předměty byly složeny, a je-li známo, kde se zdržují, uvědomí je notářství o vydání vyhlášky zvlášť.

(²) K postupu podle odstavce 1 může dojít, jen uplynulo-li

- a) pět roků ode dne splnění podmínky, na němž byla učiněna závislou dispozice notářství s předmětem úschovy, nebo
- b) pět roků ode dne, kdy již není pravděpodobno, že dojde k splnění podmínky, na němž byla učiněna závislou dispozice notářství s předmětem úschovy, nebo
- c) pět roků ode dne, kdy došlo k složení podle § 3, anebo
- d) deset roků ode dne složení v ostatních případech.

(3) Vyhláška podle odstavce 1 se mimo to uveřejní v úředním listě, jestliže předmět úschovy je značnější ceny nebo je-li se zřetelem k okolnostem pravděpodobné, že se oprávnění přihlásí.

§ 5.

(1) Ve věcech uvedených v §§ 2 až 4 je notářství činné místo soudu prvního stolice. Pro řízení tu platí, pokud tento zákon nestanoví něco jiného, příslušné předpisy o řízení před soudem.

(2) Rozhodnutí notářství má účinky soudního rozhodnutí.

(3) O řádných opravných prostředcích rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu je sídlo rozhodujícího notářství.

(4) Křivá výpověď svědka, znalce nebo tlumočnicka, učiněná před notářstvím činným v těchto věcech, je trestná jako křivá výpověď učiněná před soudem.

Činnost listinná.

§ 6.

(1) Notářský zápis se zřizuje, má-li být podle zákona nebo podle vůle účastníků o právním úkonu, učiněném před notářstvím, sepsán úřední zápis.

(2) Jen před notářstvím, a to ve formě notářského zápisu, lze

a) uzavírat úmluvy o rozsahu jmění manželů společného, o správě společného jmění manželů a o výhradě zákonného společenství majetkového ke dni zániku manželství, ledaže k uzavření takové úmluvy dojde před soudem ve formě soudního smíru, uzavřeného v souvislosti s jiným řízením, které se vede u soudu;

b) činit písemné právní úkony, při nichž osobně jednají slepí anebo hluchí, kteří nemohou číst, nebo němí, kteří nemohou psát;

c) pořizovat o majetku závětí, má-li závět podle vůle pořizovatele nebo podle zákona být zřízena ve formě úředního zápisu.

(3) Z notářského zápisu se vydá účastníku stejnopis. O notářských zápisech, týkajících se právních úkonů, platí jinak ustanovení §§ 16, 17 a 20 zákona č. 116/1951 Sb., o státním notářství.

§ 7.

(1) Jestliže o právním úkonu, učiněném před notářstvím, nemá být sepsán notářský zápis (§ 6), zřídí se o něm notářský protokol. Notářský protokol je veřejnou listinou; musí být z něho patrné, že byl sepsán notářstvím, jakož i místo, kde byl sepsán, a kdy se tak stalo, a musí být opatřen pečeti notářství a podpisem státního notáře.

(2) Notářský protokol se vydá účastníku v prvopisu, notářství si ponechá jeho ověřený opis.

§ 8.

(1) Notářství sepisuje na žádost účastníka podání, která mají sloužit jako podklad pro řízení před soudem nebo jiným státním orgánem, jestliže takové podání souvisí s jinými notářskými úkony. Žádost účastníka se vyznačí na takovém podání; tím je pro toto podání a pro přijetí rozhodnutí o něm nahrazena plná moc žadatele.

(2) Notářství sepisuje na žádost účastníka též osnovy smluv, plných mocí, prohlášení a jiných listin o právních úkonech, které nemají povahu veřejné listiny, jestliže takový právní úkon souvisí s jinými notářskými úkony.

(3) Omezení uvedená v odstavci 1 a 2 nepatří, je-li žadatelem stát nebo socialistická právnická osoba.

(4) Podání a osnovy listin podle předchozích odstavců nemohou mít za předmět žaloby a opravné prostředky.

§ 9.

Notářství na žádost účastníka přijímá na potvrzení do úschovy listiny všeho druhu. Mimo to na žádost účastníka přijímá na potvrzení do úschovy hotové peníze, cenné papíry a jiné cenné hodnoty, jestliže mu byly odevzdány, aby je vydalo určitému příjemci nebo aby je složilo u soudu nebo u jiného státního orgánu, nebo jestliže mají být podle vůle účastníka jistotou pro určitý účel.

§ 10.

O další listinné činnosti notářství platí ustanovení §§ 15, 16 a §§ 18 až 20 zákona č. 116/1951 Sb.

§ 11.

Notářské poplatky.

(1) Za činnost notářství se vybírají notářské poplatky a náhrada skutečně vzešlých výloh.

(2) Poplatek (náhradu skutečně vzešlých výloh) určí notářství platebním výměrem, ledaže nařízení (odstavec 3) stanoví něco jiného. Do patnácti dnů ode dne doručení platebního výměru může každý účastník podat u notářství stížnost ke krajskému soudu, v jehož obvodu je notářství, které výměr vydalo; o stížnosti se rozhodne podle obecných ustanovení občanského soudního řádu. Včas nenapadené platební výměry a platební výměry upravené pravomocným rozhodnutím soudu jsou vykonatelné soudní exekucí.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem spravedlnosti nařízením stanovil, kdy činnost notářství podléhá notářským poplatkům, aby upravil jejich sazbu a vydal o notářských poplatcích a náhradě skutečně vzešlých výloh podrobnější předpisy.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 12.

(1) Pokud není dále stanoveno něco jiného, platí tento zákon i pro věci zahájené před 1. lednem 1955. Právní účinky procesních úkonů, které nastaly před 1. lednem 1955, zůstávají zachovány; pověření soudu podle § 21 zákona č. 116/1951 Sb. však tímto dnem zanikají.

(2) Výjimkou z ustanovení odstavce 1 dokončí notářství řízení o umoření listin, jestliže již před 1. lednem 1955 vydalo vyhlášku podle § 349 občanského soudního řádu.

(3) Opravný prostředek proti rozhodnutím vydaným před 1. lednem 1955 ve věcech, které podle tohoto zákona přejdou dnem 1. ledna 1955 na jiný orgán, není podán opožděně, jestliže bude podán ve stanovené lhůtě u orgánu, uvedeného v poučení napadeného rozhodnutí.

(4) Lhůty uvedené v § 4 odst. 2 neskončí před 31. prosincem 1955.

§ 13.

(1) Současně s opatřením podle § 1 odst. 1 o zrušení notářství nebo o změně jeho obvodu určí ministr spravedlnosti vyhláškou, které notářství ve věcech vázaných na místní příslušnost pokračuje v řízení, jež u zrušeného notářství nebo u notářství, jehož obvod byl změněn, nebylo ještě skončeno, a které notářství provede ve věcech již skončených řízení a úkony, pro které by jinak bylo zrušené notářství nebo notářství, jehož obvod byl změněn, příslušné.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro ty věci, jež podle tohoto zákona přecházejí z pravomoci soudů do pravomoci notářství.

§ 14.

Ministr spravedlnosti stanoví nařízením, které jednodušší úkony, svěřené státnímu notáři, mohou vykonávat čekatelé na úřad státního notáře.

§ 15.

(1) Všude tam, kde se právní předpisy v souvislosti s projednáním dědictví (pozůstalosti) zmiňují o soudu, rozumí se tím na příště notářství, pokud z povahy věci neplyne něco jiného; tím není zejména dotčena pravomoc soudu projednávat žaloby souvisící s dědictvím, jakož i exekuční likvidaci dědictví.

(2) Zákon č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád) se mění a doplňuje takto:

1. § 13 odst. 1 písm. a) zní:

„a) sepisovat ve formě protokolu návrhy na zahájení řízení, jiné návrhy, žádosti a vyjádření pro řízení před soudem;“

2. § 321 zní:

„Je-li majetek zůstavitele tak nepatrný, že z něho lze uhradit jen náklady nemoci a průměrného pohřbu a jiné přednostní pohledávky, zjistí se výsledkem dědiců a věřitelů, kteří by mohli být uspokojeni, cena majetku a výše dluhů. Majetek se přikáže těmto věřitelům na úplnou nebo částečnou úhradu jejich nároků; k tomu je třeba souhlasu věřitelů, kteří by mohli být uspokojeni, dále dědiců, a není-li tu žádných dědiců, státu.“

3. § 331 odst. 4 zní:

„(4) Příslušnost soudu pro řízení o této žalobě se řídí ustanovením § 310.“

4. § 601 odst. 2 zní:

„(2) K nařízení likvidace je příslušným soud uvedený v § 310.“

§ 16.

(1) Všechny předpisy, které jsou v rozporu s tímto zákonem, se zrušují.

(2) Zejména se zrušují

- a) § 2 odst. 2, § 3, § 4 odst. 2, § 14, §§ 21 až 24 a § 26 zákona č. 116/1951 Sb.;
- b) § 6 nařízení ministra spravedlnosti č. 117/1951 Sb., kterým se provádí zákon o státním notářství.

(3) V zákoně č. 173/1950 Sb., o soudních poplatcích, se v § 9 škrtnají slova „d) projednání dědictví a“ a písmeno „e“ se nahrazuje písmenem „d“.

(4) Dokud nebude vydáno nařízení podle § 11 odst. 3, platí o notářských poplatcích a o náhradě skutečně vzešlých výloh dosavadní předpis.

§ 17.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1955. Provede jej ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Škoda v. r.
